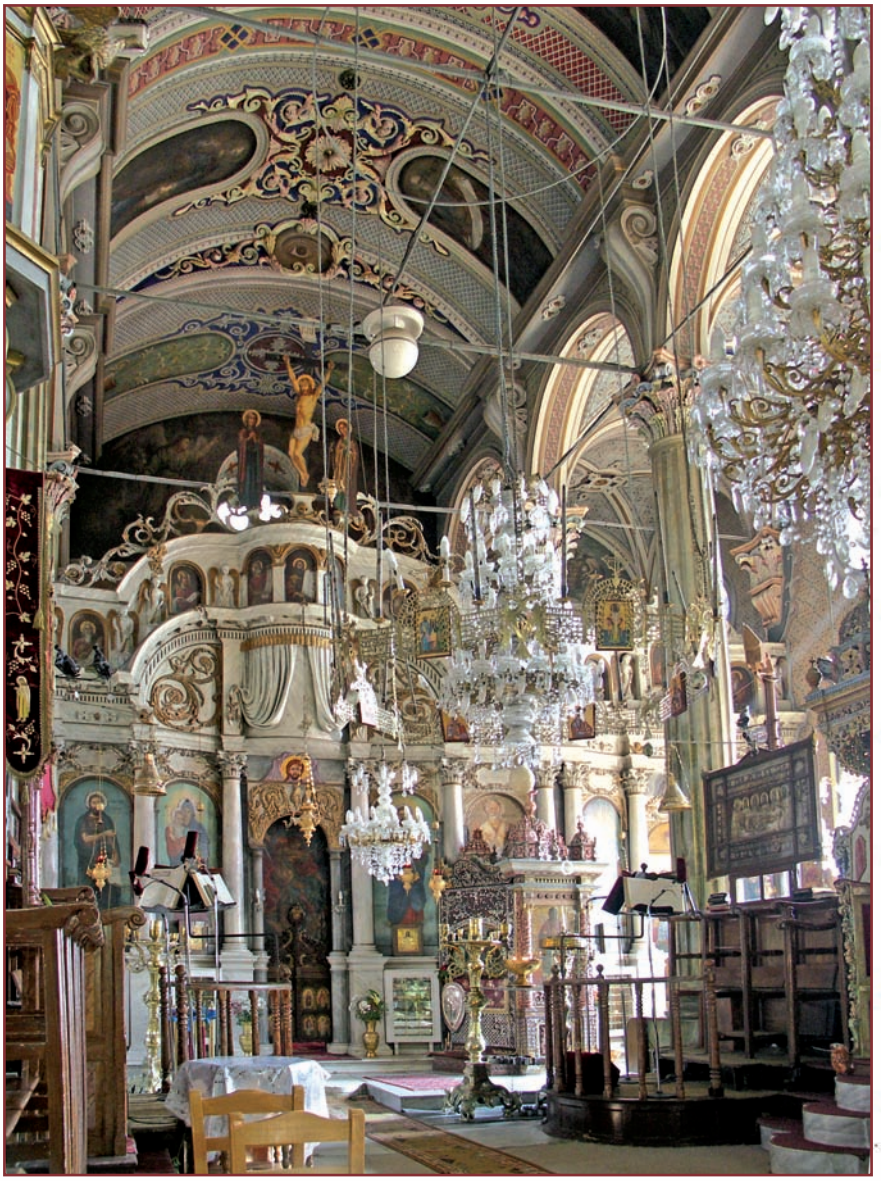
Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΣ - ΛΕΣΒΟΥ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

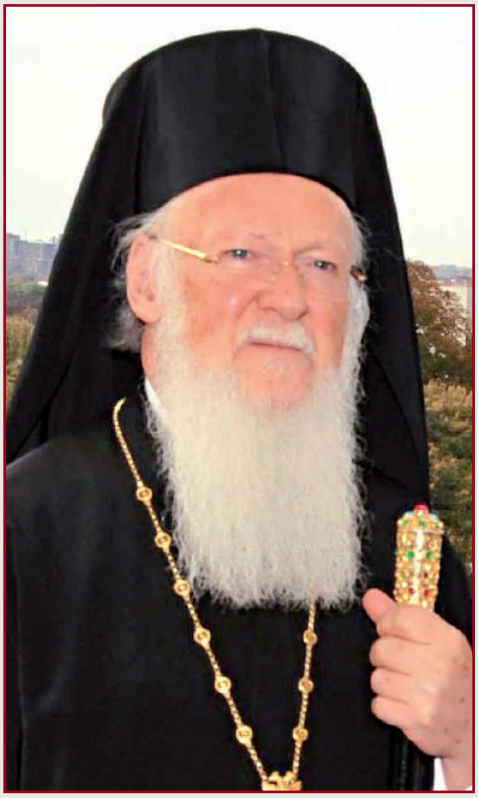
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἔτος 41ον Ἀρ. φύλλου 219 **ΚΩΔΙΚΟΣ 2596**	Συντάκτης: Πρωτοπρεσβύτερος Εὐστράτιος Δῆσσος Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Μανταμάδου	ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἔφθασεν ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου, ἡ πρώτη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τήν ὁποίαν πρό ἐτῶν τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἐν συνεχείᾳ σύνολος ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ὡρίσαμεν ὡς ἡμέραν προσευχῆς διά τό περιβάλλον. Ἔκτοτε, λόγῳ καί τῆς ἡμετέρας πρωτοβουλίας ταύτης, ἔχει γενικευθῆ τό ἐνδιαφέρον διά τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί πολλά λαμβάνονται μέτρα ἐν προκειμένῳ διά τήν ἀειφορίαν καί τήν ἰσσοροπίαν τῶν οἰκοσυστημάτων ἀλλά καί διά πᾶν σχετικόν πρός αὐτάς πρόβλημα.

Καθώς μάλιστα τυγχάνει γνωστόν καί ἐπιμεμαρτυρημένον ὅτι **«οὐ λύονται οἱ νόμοι τῆς φύσεως, οὐδέ σαλεύονται, ἀλλά μένουσιν ἀκίνητοι»** (πρβλ. Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τόν πτωχόν Λάζαρον ΣΤ; P.G. 48, 1042), ὀφείλομεν σήμερον νά ἐπικεντρώσωμεν τήν προσοχήν μας εἰς τάς ἀφανεῖς ἐπεμβάσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν ἰσσοροπίαν τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία διασαλεύεται ὄχι μόνον δι' ἐμφανῶν καταστρεπτικῶν ἐνεργειῶν, ὡς αἱ ἐκριζώσεις τῶν δασῶν, ἡ ὑπεράντλησις τῶν ὑδάτων, ἡ ἐν γένει ὑπερεκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν καί ἐνεργειακῶν πόρων καί ἡ μέσῳ διαρροῆς καί ἀποθέσεως τοξικῶν καί χημικῶν οὐσιῶν μόλυνσις μεγάλων χερσαίων καί ὑδατίνων περιοχῶν, ἀλλά καί δι' ἀφανῶν διά γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ πράξεων. Καί τοιαῦται τυγχάνουν αἱ ἐπεμβάσεις εἰς τά γονιδιώματα τῶν ἐμβίων ὄντων καί ἡ δημιουργία κατ' αὐτόν τόν τρόπον μετηλλαγμένων εἰδῶν ἀγνώστου ἐν συνεχείᾳ μετεξελίξεως, ὡς καί ἡ ἀνεύρεσις τρόπων ἀποδεσμεύσεως τεραστίων δυνάμεων, τῶν ἀτομικῶν καί πυρηνικῶν, τῶν ὁποίων ἡ μή ὀρθή χρῆσις δύναται νά ἐξαφανίσῃ πᾶν ἴχνος ζωῆς καί πολιτισμοῦ εἰς τόν πλανήτην μας. Εἰς τάς περιπτώσεις ταύτας δέν εἶναι ἡ πλεονεξία καί ἡ ἐπιθυμία τῆς ὑπερισχύσεως τά μόνα κίνητρα τῶν ἐπιδιωκόντων νά ἐπέμβουν καί νά μεταλλάξουν τά ἔμβια ὄντα, τά ὁποῖα ὁ Θεός ἐδημιούργησεν ὡς **«καλά λίαν»**, ἀλλά καί ἡ ὑπεροψία ὡρισμένων ὅπως ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τήν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ καί ἀποδείξουν ἑαυτούς ἱκανούς νά βελτιώσουν τό ἔργον Αὐτοῦ. Ἡ ψυχική στάσις αὕτη χαρακτηρίζεται ὑπό τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς **«ὕβρις»**, δηλαδή ὑπεροπτική αὐθάδεια τοῦ ἔχοντος περιορισμένον νοῦν ἔναντι τοῦ Πανσόφου καί Παντοδυνάμου Δημιουργοῦ.

Ἀσφαλῶς δέν ἀντιτασσόμεθα πρός τήν ἐπιστημονικήν ἔρευναν, ἐάν καί ἐφ' ὅσον παρέχῃ ἐπωφελεῖς ὑπηρεσίας εἰς τόν ἄνθρωπον καί τό περιβάλλον. Τοιουτοτρόπως, ἡ χρησιμοποίησις τῶν πορισμάτων αὐτῆς διά τήν θεραπείαν, παραδείγματος χάριν, ἀσθενειῶν εἶναι ἀσφαλῶς θεμιτή, ἀλλά ἡ βεβιασμένη ἐμπορική ἐκμετάλλευσις προϊόντων τῆς συγχρόνου χημικῆς καί βιολογικῆς τεχνολογίας πρό τῆς τετελεσμένης διαπιστώσεως ὅτι εἶναι διά τόν ἄνθρωπον ἀβλαβῆ, εἶναι ἀσφαλῶς κατακριτέα, καθώς ἐπανειλημμένως ὡδήγησεν εἰς τραγικάς συνεπείας αὐτόν καί τό περιβάλλον.

Ἡ ἐπιστήμη, καλῶς πράττουσα, διαρκῶς ἐρευνᾷ καί προσπαθεῖ νά ἑρμηνεύσῃ τήν φυσικήν νομοτέλειαν καί τάξιν. Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους **«κατακυριεύσατε τῆς γῆς»** (Γεν. θ΄1) παρέχει τήν ἄδειαν τῆς ἐρεύνης καί γνώσεως τῶν φυσικῶν καί βιολογικῶν μηχανισμῶν οἱ ὁποῖοι δροῦν εἰς αὐτήν, διά νά εἶναι σύνολον τό φυσικόν περιβάλλον παραδείσιον. Ἀρκεῖ ἡ ἐπιδίωξις τῆς γνώσεως καί ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς νά μή στοχεύῃ μόνον εἰς τό κέρδος καί νά μήν εἶναι ἀλλαζονική προσπάθεια οἰκοδομήσεως ἑνός νέου πύργου τῆς Βαβέλ, διά τοῦ ὁποίου τό δημιούργημα θα προσπαθήσῃ νά φθάσῃ καί ἴσως, κατά τήν

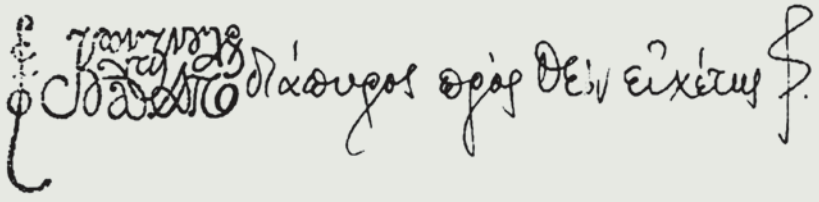
ἔπαρσιν ὡρισμένων, νά ὑπερβῇ καί Αὐτόν τόν Δημιουργόν. Δυστυχῶς λησμονεῖ ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὁ τοῦ **«κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά»** (Σοφ. Σολ. ιγ΄3) καί χείρ Κυρίου **«ἐθεμελίωσε τήν γῆν, καί ἡ δεξιά Αὐτοῦ ἐστερέωσε τόν οὐρανόν»** (πρβλ. Ἡσ.μη΄13).

Καθῆκον, λοιπόν, ἡμῶν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καί τῆς ἐπιστήμης, ἀλλά καί πάντων τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, εἶναι νά ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν καί κυρίως νά προσευχώμεθα ὅπως ὁ Δημιουργός τοῦ παντός Θεός φωτίζῃ τούς εἰδικῶς μέ τά ἀνωτέρα θέματα ἀσχολουμένους ἐπιστήμονας ἵνα ἐν ταπεινώσει ἔναντι Αὐτοῦ καί ἐν σεβασμῷ ἀποφεύγουν τήν διά λόγους οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἤ ἄλλους, ὡς ἀνεφέρομεν, βεβιασμένην χρησιμοποίησιν τῶν πορισμάτων τῆς ἐρεύνης των. Χρειάζεται μακρά πεῖρα διά νά βεβαιωθῇ ὅτι αἱ διαπιστωθεῖσαι εὐεργετικαί ἐπιρροαί ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων γνώσεων δέν συνεπάγονται παραπλεύρως ἐπιβλαβεῖς παρενεργείας εἰς τό περιβάλλον καί βεβαίως εἰς αὐτόν τοῦτον τόν ἄνθρωπον.

Κατά τήν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἡ τότε φωνή καί τό πρῶτον πρόσταγμα τοῦ Κυρίου **«οἷον νόμος τις ἐγένετο φύσεως, καί ἐναπέμεινε τῇ γῇ, τήν τοῦ γεννᾶν αὐτῇ καί καρποφορεῖν δύναμιν εἰς τό ἑξῆς παρερχόμενος...»** (Μεγάλου Βασιλείου, εἰς τήν ἑξαήμερον Θ΄ P.G. 29,96A), ἐξασφαλίζουσα τήν ἀειφορίαν αὐτῆς. Καί ἡ γῆ θά συνεχίσῃ νά γεννᾷ καί νά καρποφορῇ ἐφ' ὅσον ἀφεθῇ εἰς τήν φυσικήν αὐτῆς τάξιν καί ἐφ' ὅσον ἡμεῖς οἱ πάροικοι ἐπ' αὐτῆς πορευθῶμεν κατά προστάγματα καί τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καί φυλάττωμεν καί ποιῶμεν αὐτάς. Τότε ὁ Ἐκεῖνος μόνον **«δώσει τόν ὑετόν ἡμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καί ἡ γῆ δώσει τά γεννήματα αὐτῆς, καί τά ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τόν καρπόν αὐτῶν** {..} **καί φαγώμεθα τόν ἄρτον ἡμῶν εἰς πλησμονήν καί κατοικήσωμεν μετά ἀσφαλείας ἐπί τῆς γῆς ἡμῶν. Καί πόλεμος οὐ διελεύσεται διά τῆς γῆς ἡμῶν** {..} (πρβλ. Λευιτ. 26,4-5).

Προσευχόμενοι ἐπί τῇ εὐσήμῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ καί τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετά Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, Συμεών τοῦ ἰσαγγέλου καί τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμων παίδων καί μετά τοῦ ἱεροῦ Ψαλμῳδοῦ Δαυίδ πρός τόν Κύριον ὅπως ἐξαποστείλῃ τό πνεῦμα Αὐτοῦ καί ἀνακαινίσῃ τό πρόσωπον τῆς γῆς (πρβλ.Ψαλμ. 103, 30), εὐλογῶν τά ἔργα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ καί καταξιῶν ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι τήν τοῦ χρόνου περίοδον, ἐπικαλούμεθα ὑπερ τῶν ἐρευνώντων τάς δυνάμεις τῆε φύσεως τόν φωτισμόν, τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

«Αγαπητέ και σεβαστέ μου
Παπαστρατή,
Χριστός Ανέστη…..».

Έτσι άρχιζε η επιστολή, η χωρίς φάκελο, που βρήκα μέσα στα δίπτυχα της Πρόθεσης ανακατωμένη. Κάποιος την είχε αφήσει μαζί με τα ονόματα για λειτουργία. Τη διάβασα, όταν τέλειωσε η Θ. Λειτουργία και μου έκανε μεγάλη εντύπωση η απλότητα της γραφής και η θέρμη της πίστεως του γράψαντος· στη συνέχεια η επιστολή έλεγε: ...Θέλω να σου αναφέρω, πάτερ μου, ένα μεγάλο θαύμα του Προστάτη μας Ταξιάρχη που έκανε πάνω στο εγγονάκι μου, κοριτσάκι 18 χρόνων.

Πέρυσι το παιδί μας, έβγαλε κάτι σπυράκια στο σωματάκι του. Δε τα δώσαμε πολύ σημασία, γιατί είναι λίγο αλλεργικό. Όμως αυτά μεγάλωναν και άλλαζαν χρώμα, από ροζ γινότανε κόκκινα, βυσσινιά, έπειτα μαύρα και σάπιζαν.

Την Παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, λειτουργήθηκε το Παρεκκλήσι της Παναγίας, δίπλα στον Ι. Ναό του Αγίου Βασιλείου, για να κοινωνήσουν οι ηλικιωμένοι και οι ασθενείς της Ενορίας μας.

Πήγαμε εδώ στο Βοστάνειο νοσοκομείο, καθώς και σε άλλους γιατρούς έξω στην πόλη και ο καθένας έλεγε τη γνώμη του, χωρίς να είναι για κάτι βέβαιος ή να φέρνουν αποτέλεσμα οι συνταγές τους. Στο νοσοκομείο της έκαναν βιοψία και βρήκαν μια

αλλεργία πολύ σπάνια. Ο κ. Αντωνιάδης, ο δερματολόγος, μας προέτρεψε να πάμε στην Αθήνα, **«εκεί υπάρχουν τελειότερα μηχανήματα για να αντιμετωπιστεί σωστά και καίρια το πρόβλημα»**, μας είπε.

Παραμονή της Παναγίας στον Εσπερινό, στον Ι. Ναό του Αγίου Βασιλείου.

Πήγαμε στο νοσοκομείο Συγγρού. Οι γιατροί την κράτησαν μέσα και έκαναν πολλές εξετάσεις, καθώς και νέα βιοψία. Επειδή όμως ήταν Μεγάλη Εβδομάδα, μας είπαν να φύγουμε και πως εκείνοι θα μας ενημέρωναν μετά το Πάσχα, πότε θα επιστρέφαμε· γιατί και οι εξετάσεις, που έκανε το εγγονάκι μου μέσα στο νοσοκομείο, ήθελαν έναν ορισμένο χρονικό διάστημα να βγουν. Σε 15 ημέρες μας ειδοποίησαν να πάμε αμέσως χωρίς καθυστέρηση, γιατί οι εξετάσεις έδειξαν μια σπάνια μορφή καρκίνου. Φύγαμε· μαζί μας και ο Ταξιάρχης! Μια εικόνα του Ταξιάρχη, πάντα στην αγκαλιά μου χωρίς να την αποχωρίζουμε ποτέ. Στο νοσοκομείο τους βρήκαμε όλους αναστατωμένους. Σ' όλο τον κόσμο μόνο 46 άτομα είχαν αυτή τη μορφή καρκίνου «Τ», που είχε το εγγονάκι μου· και απ' αυτούς μόνο οι 6 ακόμη ήταν εν ζωή! Μετά από διάφορες και πάλι εξετάσεις, μας έστειλαν στο αιματολογικό νοσοκομείο, το Αττικό, στον αιματολόγο κ. Σωτήρη Παπαγεωργίου. Πήγαμε. Ο Ταξιάρχης μαζί μας, δεν ξεκολλούσε από την αγκαλιά μου μέρα - νύχτα! Και εκεί έγιναν πάρα πολλές εξετάσεις, καθώς και η εξέταση μυελού των οστών, βιοψία, και άλλες δύσκολες εξετάσεις. Όσο περισσότερες εξετάσεις έκαναν οι γιατροί στο εγγονάκι μου, τόσο περισσότερες παρακλήσεις εμείς ψάλλαμε στον Ταξιάρχη. Στο τέλος δε βρήκαν τίποτα! Έστειλαν μήνυμα στο νοσοκομείο Συγγρού να τους αποστείλει την βιοψία του λεμφώματος «Τ» κυττάρων, που είχε κάνει το παιδί μας. Το Συγγρού, την είχε στείλει στον Ευαγγελισμό για περισσότερη έρευνα. Πήγαμε και την πήραμε από τον Ευαγγελισμό και αφού την σταύρωσα πάνω στην εικόνα του Ταξιάρχη, πολλές φορές, την έφερα στο νοσοκομείο Αττικό, ψάλλοντας το απολυτίκιο του Ταξιάρχη. Εκεί τις έδωσα στον υπεύθυνο αιματολόγο γιατρό που με περίμενε, τον κ. Παπαγεωργίου. Την άνοι-

ξε και έμεινε κατάπληκτος, γιατί στο φάκελο μέσα είχε εξέταση μυελού των οστών, που δεν είχε κάνει το κοριτσάκι μου στο νοσοκομείο Συγγρού. **«Άλλη εξέταση έδωσαν»**, είπε, και αφού συνεννοήθηκε και με τους άλλους γιατρούς, που συνεργαζόταν, απεφάσισαν να κάνουν εκεί όλες τις εξετάσεις, από την αρχή. Έκαναν πολλές εξετάσεις στο παιδάκι μου και εγώ πολλές προσευχές στον Προστάτη μας! Αποτέλεσμα, Όλες πεντακάθαρες! **«Τούτο δεν εξηγείται»** έλεγαν και ξαναέλεγαν οι γιατροί.

Στο τέλος όλοι αποφάνθηκαν: **Θαύμα! Μόνο ένα θαύμα μπορεί να εξηγήσει το φαινόμενο αυτό, αν δεν είναι ένα μεγάλο λάθος.** Αλλά πάλι, πώς είναι δυνατόν να γίνουν όλες οι εξετάσεις λάθος; Ίδιες εξετάσεις ενός μηνός στο ίδιο νοσοκομείο, με τα ίδια μηχανήματα και τους ίδιους γιατρούς, να διαφέρουν εντελώς μεταξύ τους, όσο η μέρα με τη νύχτα! Ναι, ψέλλισα βουρκωμένη. **Είναι θαύμα**. Αυτός εδώ· και δείχνοντας την εικόνα που είχα χωμένη μέσα στην αγκαλιά μου, μέσα από το αναφιλητά της χαράς μου, τους είπα: **Αυτός Εδώ, Αυτός έκανε το θαύμα, ο Ταξιάρχης!** Μόλις φτάσαμε στο Νησί, ήρθαμε στον Ταξιάρχη και λειτουργήσαμε· ήσουν εσύ στην Αθήνα για τα μάτια σου, μας είπαν. Μαζί με τα ονόματα της λειτουργίας, σου αφήσαμε και την επιστολή μας αυτή και θα θέλαμε, αν το εγκρίνει η ιεροσύνη σου, να το δημοσιεύσετε προς δόξα των Αρχαγγέλων. Το εγγονάκι μου, μας είπαν οι γιατροί θα το παρακολουθούν συχνά, για ένα χρόνο· όμως εμείς είμαστε βέβαιοι ότι ο Ταξιάρχης είναι κοντά της και τίποτα δεν μπορεί να του κάνει κακό. Τα σπυράκια πέρασαν και το προσωπάκι του είναι πεντακάθαρο και υγιεινό· δόξα το Θεό και του μεγάλου Ταξιάρχη, όλα πάνε καλά στο βλαστάρι μου. Πάτερ Στρατή, ευχαριστούμε και δοξάζουμε τον Μεγαλόχαρο Άγιό μας· τον Προστάτη και βοηθό της οικογένειάς μας. Όλου του κόσμου η δόξα και τα ευχαριστώ δεν φτάνουν για Κείνον. Εγώ είμαι η γιαγιά και με λένε Γιαννούλα. Μένουμε στα Πάμφυλα Μυτιλήνης και το τηλέφωνό μου είναι 6945901498.

Περιφορά, ανήμερα της Εορτής της Παναγίας.

Υ.Γ. Συγχώραμε, που σου έκλεψα το χρόνο σου και ασπάζομαι με σεβασμό το χέρι σου. Ένα μεγάλο Ευχαριστώ. Να θυμάσαι το εγγονάκι μου στις προσευχές σου. ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Και εγώ πρόσθεσα:
Αμήν. Αμήν. Αμήν.

βασίλισσα των αγγέλων

Ο βαθιά θρησκευόμενος λαός μας, για μια ακόμα φορά πλημμυρίζει τους ιερούς ναούς της Πατρίδας μας. Απ' όλα τα σημεία της χώρας, από πόλεις και χωριά, από στεριά και θάλασσα, κατά χιλιάδες οι πιστοί φέρνουν τα βήματά τους στα μαγευτικά εξωκκλήσια και τα μοναστήρια, στους Ιερούς Ναούς και τα ιερά προσκυνήματα, που είναι αφιερωμένα στο σεπτό πρόσωπο της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους μας, την Υπεραγία Θεοτόκο.

Χιλιάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας, κλίνουν σήμερα ευλαβικά τα γόνατά τους μπροστά στην εικόνα της για να αποθέσουν στην Πρέσβειρα των ουρανών τον απέραντο σεβασμό και την θερμή αγάπη, και να εμπιστευθούν στα δικά της χέρια τις αγωνίες και τα προβλήματά τους.

Αλήθεια! Αυτές τις Ημέρες του Δεκαπενταυγούστου, πόσα μάτια δε δάκρυσαν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας; Πόσα γόνατα δε λύγισαν μπροστά στο μεγαλείο της; Πόσα χείλη πικραμένα δεν είπαν θερμά λόγια προσευχής στη γλυκιά και πονόψυχη Μάννα; Πόσες καρδιές δε σκίρτησαν από χαρά μπροστά στη θέα της μεγαλόπρεπης μορφής της; Πόσες κουρασμένες ψυχές δε βρήκαν κοντά της την ανάπαυση; Πόσες λαμπάδες, πόσα τάματα και αφιερώματα δεν προσφέρθηκαν απ όλους εκείνους που ήθελαν να την ευχαριστήσουν για μια ιδιαίτερη ευλογία που τους χάρισε ή για ένα θαύμα που έγινε στη ζωή τους;

Στη γλυκιά μας Παναγιά έτρεξαν οι βασανισμένοι να πουν τα βάσανά τους, οι πονεμένοι να πουν τον πόνο τους, οι πληγωμένοι να βρουν τη γιατρειά τους, οι έρημοι να βρουν τη συντροφιά τους, οι θλιμμένοι να βρουν τη χαρά τους, οι ναυαγοί να βρουν τη σανίδα της σωτηρίας τους, οι κουρασμένοι να βρουν την ανάπαυσή τους, οι θαλασσοδαρμένοι της ζωής, να βρουν τη γαλήνη της ψυχής του. Την Παναγιά επικα-

Κατά την περιφορά της Εικόνας της Παναγίας, στο Μανταμάδο.

λείται ο άρρωστος, όταν στο κρεβάτι σκληρά κονταροχτυπιέται με το θάνατο. Την Παναγιά αναζητά ο ναυαγός, όταν τα μανιασμένα κύματα του ωκεανού ορθώνονται μπροστά του, με την απειλή να γίνουν ο υδάτινος τάφος του.Την προστασία της Παναγιάς θέλει και η χήρα γυναίκα, που έχασε τον αγαπημένο σύντροφό της και έθαψε στον τάφο μαζί του και τα ωραιότερα όνειρα της ζωής της. Στην Παναγιά καταφεύγει και το ορφανό και απροστάτευτο παιδί, ζητώντας λίγη στοργή κι αγάπη. Στην Παναγιά προστρέχει και ο ερημίτης μοναχός, όταν οι πειρασμοί τον περικυκλώνουν και οι κακοί λογισμοί τον ζαλίζουν.

Και γιατί αυτή η ιδιαίτερη αδυναμία και η αγάπη των πιστών στο σεπτό πρόσωπο της Παναγιάς μας; Γιατί, αγαπητοί μου, στη συνείδηση του κάθε χριστιανού, η Υπεραγία Θεοτόκος δεν είναι μόνον η Μητέρα του Χριστού, αλλά και δική του Μητέρα· και ο κάθε πιστός τη νιώθει σαν **«τῶν θλιβομένων ἡ χαρά καί ἀδικουμένων προστάτης καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις καί βακτηρία τυφλῶν».** Η Παναγιά μας είναι η Βασίλισσα των Αγγέλων και η προστάτρια όλων των χριστιανών. Η Παναγιά μας είναι η Πρέσβειρα των ουρανών που νύχτα και ημέρα παρακαλεί για όλους τους ανθρώπους. Και προστρέχουμε σ' Αυτή, γιατί γνωρίζουμε ότι **«πολλά ἰσχύει δέησις Μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότου».**

Αυτός είναι ο λόγος που η Εκκλησία μας σε όλες τις προσευχές, τις ακολουθίες της, τις δεήσεις, τα Μυστήρια, στις ψαλμωδίες, μνημονεύει το όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου και όλα τα αιτήματά της τα εναποθέτει στα χέρια της Θεομήτορος· η οποία έχει παρρησία στον Υιό της και Θεό μας, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό.

Εσπερινός του Αγίου Ιωάννου, στο ευμεγέθες Εξωκκλήσι του.

Ατενίζοντες, λοιπόν, και εμείς, σήμερα, προς την **«Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶ Σεραφείμ»**, ας σταθούμε με ευλάβεια μπρο-

στά της, μπροστά στην άγια και θαυματουργή εικόνα της, για να της απευθύνουμε μέσα απ την καρδιά μας αυτά τα λίγα λόγια προσευχής: «Δέσποινα του κόσμου, Μητέρα του Θεού, Μάννα μας, γλυκιά μας Μάννα. Εσύ που αξιώθηκες να κρατήσεις στη στοργική σου αγκαλιά νήπιο τον ίδιο το Θεό! Εσύ που γαλούχησες με το πανάγιό σου στήθος τον πληθύνοντα τα σύμπαντα. Εσύ που μίλησες με στοργή στην καρδιά Του. Εσύ που ξέρεις από πόνο, δυστυχία, κατατρεγμό και συκοφαντία, αφού είδες το συκοφαντημένο σου σπλάχνο, το Μονάκριβό Σου παιδί, τον αναμάρτητο και αθώο Ιησού πάνω στο Σταυρό άδικα να πάσχει, Εσύ που ήπιες μέχρι σταγόνας το ποτήρι του πόνου πάνω στον Γολγοθά· σκύψε και σε μας, τα παιδιά Σου, και δες τις φουρτουνιασμένες μας καρδιές τί μπόρες τις δέρνουν και με τη θερμή σου μεσιτεία προς τον Κύριόν μας και Υιόν Σου, κόπασε τους ανέμους, σίγασε τις φουρτούνες, γαλήνεψέ μας τη ζωή. Χάρισε ειρήνη στην κοινωνία μας, δουλειά στους ανέργους, ψωμί στους πεινασμένους, φώτιση στους κυβερνώντες και αγάπη, αγάπη πολύ μεταξύ μας. Να γίνει έτσι πάλι η Κοινωνία μας όπως πρώτα, αγνή, φιλότιμη, παραδοσιακή, χριστιανική, Ελληνική. Δώσε να ανοίξουν τα σπίτια όλων των Ελλήνων για να μπει και πάλι μέσα σ' αυτά η χαρά, το γέλιο, ο ΧΡΙΣΤΟΣ. Γιατί, μόνον ο Χριστός είναι που δίνει τη χαρά και τη γαλήνη. Αμήν.

Εκφωνήθηκε, από το πατέρα Ευστράτιο Δήσσο,
στον Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λεπετύμνου στις 15 Αυγούστου του 2013.

Η ευλόγηση των φαγητών της Πανήγυρης, ανάλαδα ρεβίθια.

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Υπάρχει μια μερίδα χριστιανών, που αισθάνονται την ανάγκη να εξομολογηθούν, αλλά όμως σκοντάφτουν στο πρόσωπο του πνευματικού. Σε ποιόν να πάω να πω τα κρίματά μου; Στον πνευματικό; Μα και αυτός είναι άνθρωπος που κάνει αμαρτίες, όπως και εγώ. Μήπως και αυτός δε κάνει τα λάθη του; Εγώ θέλω να εξομολογηθώ σ' έναν άγιο άνθρωπο, που να μου εμπνέει εμπιστοσύνη η αρετή και η αγιοσύνη του. Αυτά και άλλα παρόμοια λένε όσοι δε θέλουν να εξομολογηθούν και να οδηγήσουν τα βήματά τους στο εξομολογητήριο.

Είναι αλήθεια πως το υπούργημα αυτό της Εκκλησίας μας βρίσκεται σε χέρια καλών ιερέων, μορφωμένων κληρικών, που διακρίνονται για το ήθος την πνευματική τους συγκρότηση και τη θεολογική τους κατάρτιση. Είναι άνθρωποι αρετής, που διαθέτουν πλούσια κοιτάσματα αγάπης και καλοσύνης και κατέχονται από την αγωνία για τη σωτηρία κάθε ψυχής. Αποτελεί ιδιαίτερη φροντίδα και επιμέλεια των επισκόπων, τα ενταλτήρια γράμματα να δίνονται σε ικανούς ανθρώπους, ώστε στο ιερό εξομολογητήριο, να διακονούν κατά πάντα, άνθρωποι ικανοί και με φόβο Θεού. Δεν είναι εκτός πραγματικότητας, αν πούμε, ότι και οι πνευματικοί, σαν άνθρωποι κάνουν λάθη. Έχουν και αυτοί, σαν άνθρωποι τις αδυναμίες τους. Και ευτυχώς που έχουν. Γιατί, αν δεν είχαν αμαρτίες και δεν είχαν μια εμπειρία του κακού και της θρασύτητας με την οποία πολεμούν τον άνθρωπο οι δαίμονες, δε θα γνώριζαν τι θα πει επιείκεια και συναντίληψη. Θα κρατούσαν ένα σπαθί στα χέρια τους και θα έκοβαν κεφάλια. Επειδή όμως έχουν μια κάποια γεύση της ανθρώπινης αδυναμίας, μπορούν να φέρονται με κατανόηση, με επιείκεια, με καλοσύνη, όσες φορές βρίσκονται

Γλέντι, την Παραμονή του Αγίου Ιωάννου, στο προαύλιο του εξωκκλησίου του· στη θέση «Πλατάνια».

μπροστά σ' ένα πεσμένο άνθρωπο.

Άλλα τα λάθη και τα σφάλματα του πνευματικού, σε καμιά περίπτωση δεν αναστέλλουν τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος! Στην άφεση των αμαρτιών ουσιαστικό λόγο παίζει η ειλικρινής και ολοκληρωμένη μετάνοια και η χάρη του Παναγίου Πνεύματος, η οποία μεταφέρεται στον εξομολογούμενο διά μέσου του πνευματικού. Ο πνευματικός επικαλούμενος το Άγιον Πνεύμα, λέγει: **«Ἡ θεία χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἔχει σε λελυμένον καί συγκεχωρημένον»**. Δεν πρέπει να λησμονούμε όμως ότι όλα τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας τελούνται από ανθρώπους ιερείς. Αλλά σε καμιά περίπτωση τα λάθη τους δε γίνονται αιτία αναστολής της ιεροσύνης και της χάριτος του Θεού. Όλα τα Μυστήρια είναι έγκυρα, ανεξάρτητα της αξιότητας ή της αναξιότητας του ιερωμένου. Το θέμα του πνευματικού είναι ένα θέμα καθαρά προσωπικό. Αν σε προβληματίζει το πρόσωπο του πνευματικού, δεν έχεις να κάνεις τίποτα άλλο από αυτό που κάνεις όταν έχεις ένα πρόβλημα με την υγεία σου. Αναζητάς τον κατάλληλο, τον ειδικευμένο και τον ικανό γιατρό, αυτόν που κατά τη γνώμη σου είναι καλύτερος και σου εμπνέει την εμπιστοσύνη. Αυτόν και επισκέπτεσαι στο ιατρείο του. Το ίδιο, λοιπόν, κάνε και με τον πνευματικό ιατρό. Αναζήτησέ τον παντού. Και όταν τον βρεις στα μέτρα σου, προχώρησε και άνοιξε την καρδιά σου. Αδελφέ μου, Σβήσε, για το δικό σου καλό, μια ακόμα αντίρρηση. Ανταποκρίσου στη φωνή της συνείδησής σου. Η ταραγμένη και ανήσυχη καρδιά σου θα βρει τη γαλήνη της, όταν αποφασιστικά προχωρήσεις στην αναζήτηση του πνευματικού. Μια ακόμα ευκαιρία να απαλλαγείς από το άγχος και τα αισθήματα ενοχής. Δοκίμασε και δε θα χάσεις. Εσύ είσαι εκείνος που θα βγει κερδισμένος.

Λειτουργία-εκδρομή, στην Αγία Μαρίνα «Καβακλί».

Ο πνευματικός

Υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου

Η ΑΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η εκκλησία εις το πλαίσιον της ποιμαντικής μερίμνης Της δι' όλον τον πιστόν Λαόν, παρακολουθεί με ιδιαίτερον ενδιαφέρον και βαθύτατον αίσθημα ευθύνης και τα ζητήματα τα οποία καθημερινώς αντιμετωπίζει το ευλαβές ποίμνιόν της. Εις τα ζητήματα αυτά πρωταρχικήν θέσιν κατέχει εκείνο της εργασίας, καθ' όσον είναι συνδεδεμένον, κατά τρόπον άμεσον, με το δικαίωμα της δημιουργικότητος, αλλά και του βιοπορισμού των πολιτών.Η ευαισθησία της Εκκλησίας εις τον τομέα αυτόν στηρίζεται εις το θεοπνευστον βιβλίον της Αγίας Γραφής, κατά την οποίαν ο Κύριος και Θεός έδωσεν εις τον άνθρωπον την εντολή του αργάζεσθαι και συγχρόνως κατωχύρωσεν τα εκ της εργασίας δικαιώματα του: **«εἰ τίς οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδέ ἐσθίετω»** (Β' Θεσσαλ., γ΄10)

Ως εκ τούτου δια την ανάπαυσιν των εργαζομένων εκ των κόπων των, αλλά και δια την ελευθέραν άσκησιν των θρησκευτικών καθηκόντων των καθιερώθη από τον Μάρτιον του 321 μ. Χ. υπό του Αυτοκράτορος και Αγίου της Εκκλησίας Κωνσταντίνου του Μεγάλου η ημέρα της Κυριακής, ως ημέρα αργίας (Αικ. Χριστοφιλοπούλου, Βυζαντινή Ιστορία, τόμος Α', σελ. 135). Η καθιέρωσις αυτή εξυπηρετεί τος ως κάτωθι σκοπούς:

Συνιστά τήρησιν της εντολής του Θεού δια την αφιέρωσιν μιας ημέρας της εβδομάδας αποκλειστικώς εις τον Θεόν: **«ἓξ ἡμέρας ἐργᾶ καί ποίησης πάντα τά ἔργα σου, τῇ δέ ἡμέρα τῇ ἑβδόμη σάββατο Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου»** (Εξόδου κ΄10). Διά τον Χριστιανικόν κόσμον ως ημέρα αφιερωμένη

Θέα, από την Αγία Μαρίνα, «Καβακλί».
Στο πιάτο όλη η περιοχή, από την «Πεδή» ως τον «Παλιό» και τα «Τουκμάκια».

εις τον Θεόν ωρίσθη **«η μία των Σαββάτων»** η ημέρα του Κυρίου, η Κυριακή ημέρα.

Αποτελεί κεκτημένον δικαίωμα των εργαζομένων, το οποίον κατεκτήθη με μακροχρονίους αγώνας δια την βελτίωσιν της ποιότητος της ζωής των.

Δίδει την ευκαιρίαν ενισχύσεως της συνοχής της οικογενείας. Τα μέλη της οικογενείας έχουν την δυνατότητα δια περισσότεραν επικοινωνίαν είτε κατά την διάρκειαν του Κυριακάτικου γεύματος, είτε κατά τας διαφόρους οικογενειακάς εκδηλώσεις, τας οποίας πραγματοποιούν κατά την ημέραν αυτήν.

Αναμνηστική φωτογραφία στην Αγία Μαρίνα «Καβακλί».

Συμφώνως προς τα προαναφερθέντα, ισχύει σήμερον και εις την Χώραν μας η αργία της Κυριακής δι όλον τον εργαζόμενον κόσμον.

Η κατά την ημέραν της Κυριακής εβδομαδιαία ανάπαυσις των εργαζομένων καθιερώθη νομοθετικώς παλαιόθεν, και μάλιστα από του έτους 1909, δια του νόμου ΓΥΝΕ /1909. Μεταγενεστέρως κατωχυρώθη και υπό της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, η οποία εκυρώθη εις την Ελλάδα δια του Ν. 2990/1922. Η εν λόγω Διεθνής Σύμβασις έχει σήμερον ισχύν νομοθετικήν, βάσει του άρθρου 28 του Συντάγματος, και ως εκ τούτου φρονούμεν ότι δεν είναι δυνατή ουδέ η δια νόμου κατάργησίς της.

Επίσης, αν και η Κυριακή αργία εθεωρήθη αρχικώς ως αργία δια λόγους αφορώντας εις την εβδομαδιαίαν σωματικήν ανάπαυσιν του εργαζομένου, δεν είναι εντούτις εκτός πραγματικότητος και η άποψις κατά την οποίαν, εις μιαν Χώραν κατοικουμένην κατά την συντριπτικήν πλειονότητα των κατοίκων της από Χριστιανούς Ορθοδόξους (άρθρον 3 του Συντάγματος), η Κυριακή αργία αποσκοπεί και εις την παροχήν εις τους Ορθοδόξους της δυνατότητος ανεμποδίστου ασκήσεως των θρησκευτικών των καθηκόντων και ειδικώτερον της λατρείας προς τον Θεον κατά τας αρχάς της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως, γεγονός το οποίον αποτελείειδικήν, την σπουδαιοτέραν, ίσως εκδήλωσιν του δικαιώματος θρησκευτικής ελευθερίας. Και το δικαίωμα τούτο κατοχυρώνεται, ως γνωστόν, διά του άρθρου 13 του Συ-

ντάγματος, το οποίον ορίζει, εις την παράγραφον 2 ότι η λατρεία πρέπει να τελήται **«ανεμπόδιστα»**.

Επομένως, η Κυριακή αργία κατοχυρώνεται, δια την πλειονότητα και μάλιστα την συντριπτικήν των κατοίκων του ελλαδικού χώρου και ως ατομικόν δικαίωμα, η προσβολή του οποί είναι αντισυνταγματική και ανεπίτρεπτος, μη συντρέχοντος λόγου, εξ, όσων από το Σύνταγμα (άρθρο 13 παραγραφος 2) προβλέπονται (δημόσια τάξις, χρηστά ήθη), ο οποίος θα εδικαιολόγει την κατάργησίν της. Αντιθέτως επιβάλλεται η διατήρησίς της και από το άρθρον 21 παραγραφος 3 του Συντάγματος, το οποίον ορίζει ότι: **«Το κράτος μεριμνά για την υγείαν των πολιτών....»**, η δε Κυριακή αργία έχει θεσπισθεί και διά την διατήρηση της σωματικής και πνευματικής υγείας του εργαζομένου.

Αν και η Κυριακή ως αργία των εργαζομένων κατοχυρώνεται ως ατομικόν δικαίωμα, ανεκοινώθη η κατάργησις αυτού, διά επτά Κυριακάς του έτους. Η Εκκλησία ενδιαφερομένη ζωηρώς, εν τοις πλαισιοις της αδιαπτώτου ποιμαντικής μερίμνης αυτής δια το Χριστεπώνυμον πλήρωμα, περί του εν λόγω θέματος και κυρίως ενδιαφερομένη , όπως παρέχεται εις παυσιν και προς εκτέλεσιν των θρησκευτικών αυτών καθηκόντων, απεθύνεται προς πάντα αρμοδίον με την ελπίδα ότι θέλει ενδιαφερθή διά το θέμα τούτο και περιφρουρήσει το εκ των πρώτων αλλά και σπουδαιότερων κατακτήσεων των εργαζομένων ατομικόν δικαίωμα, ήτοι το δικαίωμα των εργαζομένων να απολαύουν την αργίαν της Κυριακής. Ελπίζομεν ότι με την διακρίνουσαν τους αρμοδίους σύνεσιν και ευθυκρισίαν, τον σεβασμόν και την ευπειθείαν εις τας διδασκαλίας της Αγίας ημών Εκκλησίας, η οποία αποτελεί πυλώνα του Ελληνισμού, θα αποτραπή πάσα παρέκκλισις εκ των τεθεσπισμένων και παγιωθέντων.

Από την Εορτή της Αγίας Μαρίνας,
στο άλλο Εξωκκλήσι της, στο «Στένακα».

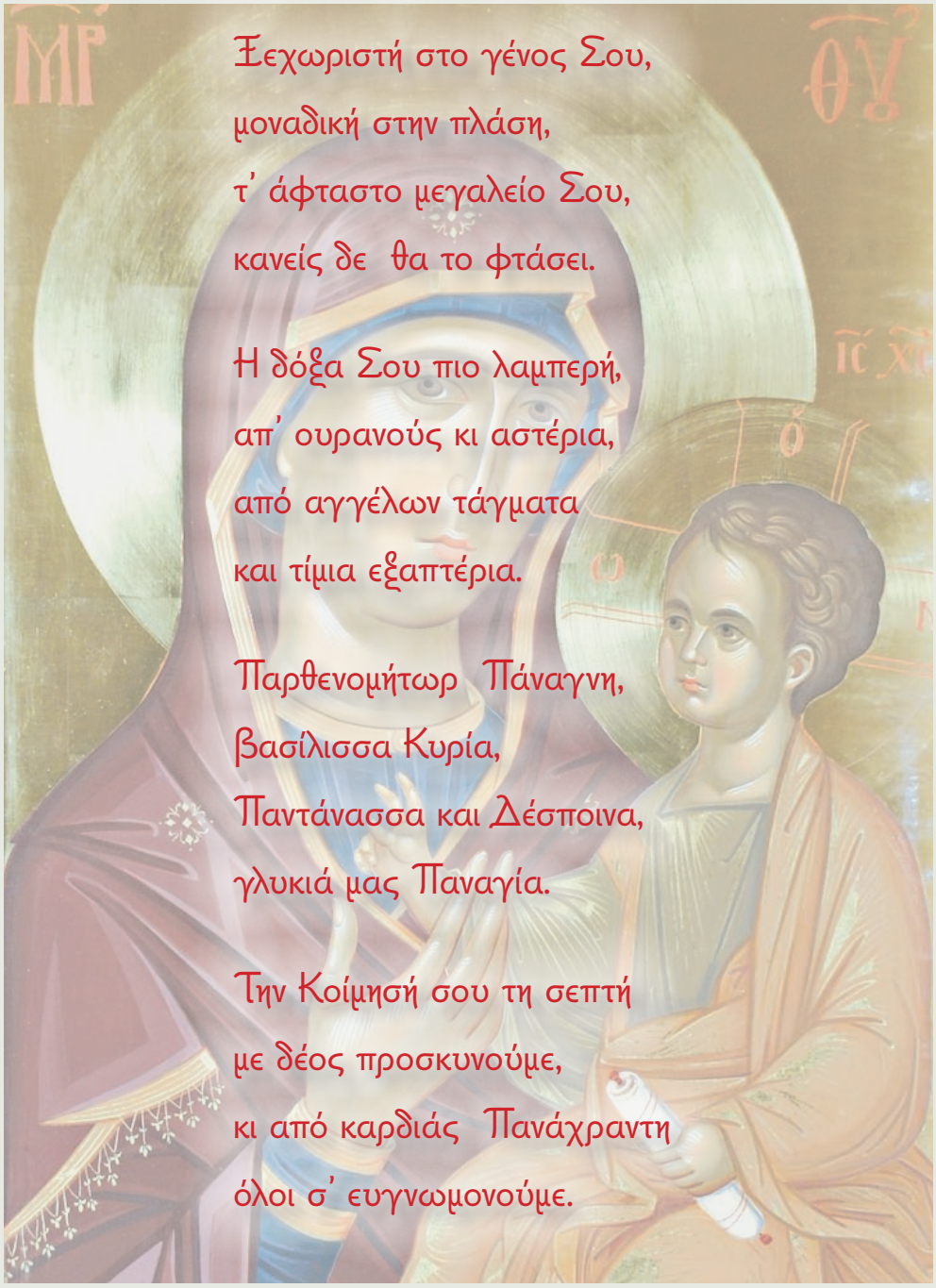
Οι Πρεσβεύτες μας

Το Εξωκκλήσι της Αγίας Μαρίνας, στο «Στένακα».

Κάθε χώρα διατηρεί πρεσβευτές στις φίλες χώρες. Αυτοί μεταβιβάζουν μηνύματα, επιλύουν διαφορές, επιδίδουν διαμαρτυρίες, μεσολαβούν στις διενέξεις. Είναι οι εγγυητές της φιλίας, οι συνδετικοί κρίκοι των λαών. Και οι άνθρωποι κουρασμένοι στρατοκόποι της ζωής, έχουν τους πρεσβευτές τους στον ουρανό. Εκείνους στους οποίους καταφεύγουν στις δυσκολίες και λένε τους πόνους τους. Εκείνους που με την αγία τους ζωή στη γη, απέκτησαν την εύνοια του Θεού στον ουρανό. Και τώρα εκεί που συμβασιλεύουν με τον Κύριο γίνονται οι μεσολαβητές ανθρώπων και Θεού, οι φορείς της Θείας χάριτος, οι επιδοτές της θείας ευλογίας σε κάθε ανθρώπινη ψυχή που λαχταρά και επιζητά το θείο έλεος. Ναι, οι Άγιοι αξιωματούχοι στη θριαμβεύουσα Εκκλησία, ζουν στην αγάπη του Θεού και ακτινοβολούν τη θεϊκή χάρη. Είναι οι επίλεκτοι του Θεού. Είναι οι φάροι που μας φωτίζουν, τα παραδείγματα που μας οδηγούν, οι πυξίδες που μας κατευθύνουν, οι οδοδείκτες που μας δείχνουν και μας υπενθυμίζουν τον προορισμό μας. Οι Άγιοι είναι το καύχημά μας και η ελπίδα μας. Στις δυσκολίες μας βοηθούν. Στα εμπόδια μας ενθαρρύνουν. Στους αγώνες μας ενισχύουν. Στις μάχες μας συμπαραστέκονται. Στις επιτυχίες συμμετέχουν. Στις νίκες πανηγυρίζουν. Παντού βοηθοί, πάντοτε συμμέτοχοι, διαρκώς κοντά μας. Προπορεύτηκαν, αγωνίστηκαν και νίκησαν. Πόθος τους να βαδίσουμε στα ίχνη τους. Επιθυμία τους να πανηγυρίσουν μαζί μας στη χώρα της αιώνιας χαράς. Ραντεβού, λοιπόν, στην Αιωνιότητα.

Στην Παναγιά μας

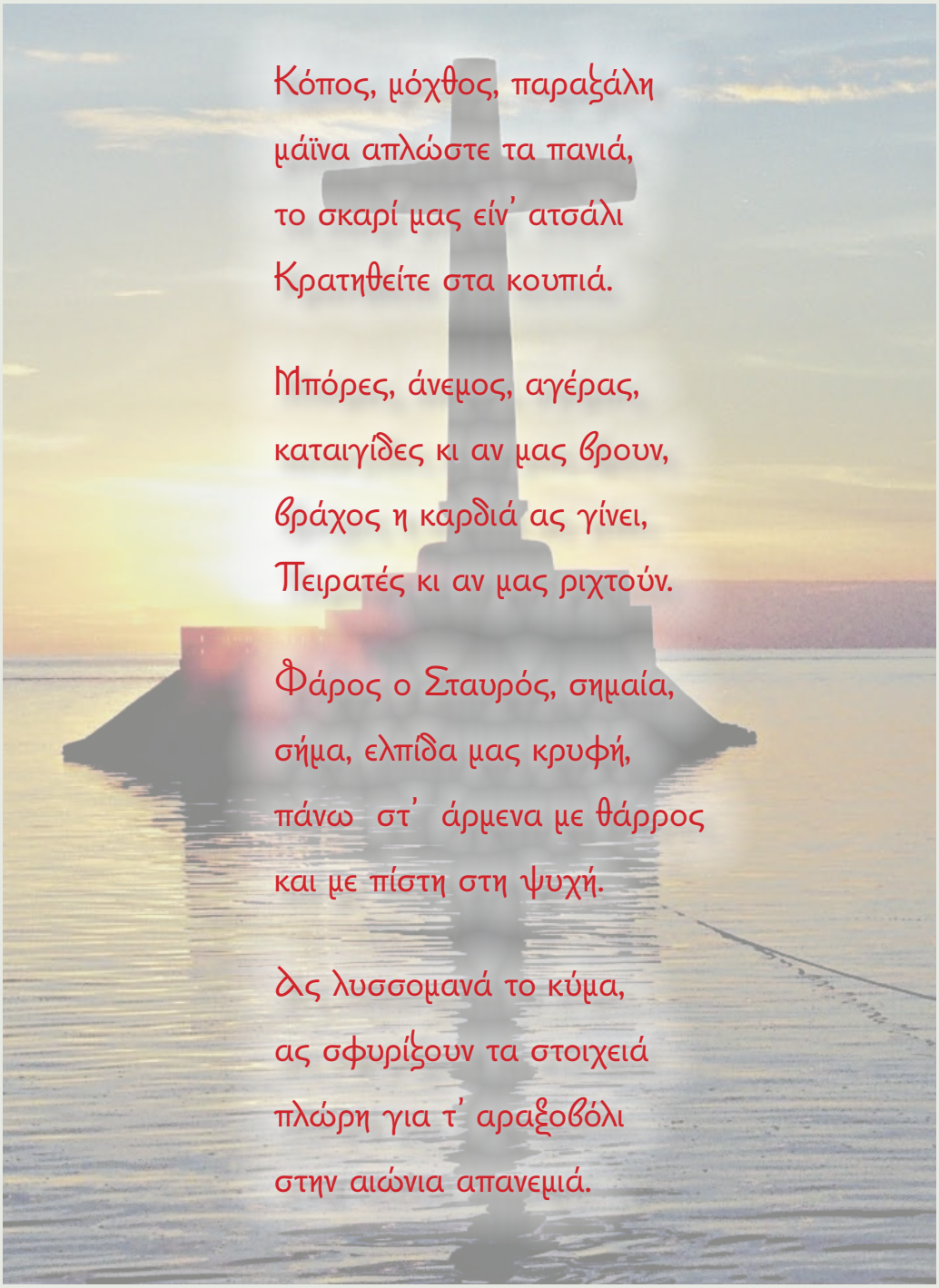
Ξεχωριστή στο γένος Σου,
μοναδική στην πλάση,
τ᾽ άφταστο μεγαλείο Σου,
κανείς δε θα το φτάσει.

Η δόξα Σου πιο λαμπερή,
απ᾽ ουρανούς κι αστέρια,
από αγγέλων τάγματα
και τίμια εξαπτέρια.

Παρθενομήτωρ Πάναγνη,
βασίλισσα Κυρία,
Παντάνασσα και Δέσποινα,
γλυκιά μας Παναγία.

Την Κοίμησή σου τη σεπτή
με δέος προσκυνούμε,
κι από καρδιάς Πανάχραντη
όλοι σ᾽ ευγνωμονούμε.

Στον Τίμιο Σταυρό

Κόπος, μόχθος, παραξάλη
μάϊνα απλώστε τα πανιά,
το σκαρί μας είν' ατσάλι
Κρατηθείτε στα κουπιά.

Μπόρες, άνεμος, αγέρας,
καταιγίδες κι αν μας βρουν,
βράχος η καρδιά ας γίνει,
Πειρατές κι αν μας ριχτούν.

Φάρος ο Σταυρός, σημαία,
σήμα, ελπίδα μας κρυφή,
πάνω στ' άρμενα με θάρρος
και με πίστη στη ψυχή.

Ας λυσσομανά το κύμα,
ας σφυρίξουν τα στοιχειά
πλώρη για τ' αραξοβόλι
στην αιώνια απανεμιά.

Συνέχεια από το προηγούμενο

ΑΝΘΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝ

Η απόδοση στην καθομιλουμένη και τα σχόλια είναι του κ. Φραγκούλη Αθανασίου, Δρ. Κλασικής Φιλολογίας και Επιτ. Σχολικού Συμβούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Για την Αγάπη της Ορέξεως

Όταν το μάτι του ανθρώπου σταματήσει σε ένα αντικείμενο ευχάριστο και χαρμόσυνο, το μυαλό αμέσως κινείται προς την Αγάπη αυτού του αντικειμένου. Επειδή είναι αδύνατο εκείνο που μας αρέσει να μη μας ευχαριστεί , εκείνο που μας ευχαριστεί να μην αγαπιέται και εκείνο που αγαπιέται να μην κινεί την επιθυμία μας, το ευχάριστο αντικείμενο, είτε για τις σωματικές χάρες του είτε για τις εσωτερικές και ηθικές, ασκεί μεγάλη πίεση στην καρδιά των ανθρώπων και την αναγκάζει να επιθυμεί και να έχει κτήμα της και να χαίρεται το πράγμα που της άρεσε. Και στρέφει προς αυτό όλες της τις επιθυμίες. Όπως λέει ο Αριστοτέλης, η αληθινή Αγάπη δεν επιθυμεί τίποτε άλλο εκτός από το να είναι καλά το αντικείμενο της Αγάπης. Και αυτή είναι η Αγάπη της Ορέξεως. Μπορούμε να πούμε πως από αυτή βγήκαν οι κανόνες και οι Νόμοι της αληθινής Αγάπης· γιατί σε αυτή ο νους δεν μπορεί να χορτάσει να σκέπτεται, ούτε τα μάτια να βλέπουν ούτε τα αυτιά να ακούν, ούτε η γλώσσα να μιλά για τα υποκείμενα που αγαπιούνται. Πάντα συλλογίζεται κανείς, πάντα μιλά, πάντα επιθυμεί, πάντα φροντίζει να κάνει έργα, που να τους είναι αρεστά. Κάθε μεγάλος κίνδυνος, κάθε δύσκολο εγχείρημα φαίνεται μικρό σε κείνον που αγαπά. Δεν κοιμάται, δεν τρώει, δεν φοβάται ατιμία μήτε ντροπή για το πράγμα που αυτός αγα-

Στον Εσπερινό της Εορτής του Αγίου Στεφάνου, στις 2 Αυγούστου, στο Κατανυκτικό Βυζαντινό Εξωκκλήσι του.

πά. Γι' αυτό πολύ σωστά έλεγε ο Άγιος Γρηγόριος: η αληθινή Αγάπη κατορθώνει μεγάλα πράγματα, κι αν δεν κάνει μεγάλα κατορθώματα, δεν είναι αληθινή Αγάπη, όπως φάνηκε στους Άγιους, που υπέμειναν τα πάντα για την Αγάπη του Ιησού Χριστού [1]. Ο Άγιος Παύλος λέει στις Επιστολές του πως κανένας δεν μπορεί να χωρίσει την καρδιά αυτού που αγαπά από το αγαπημένο πράγμα, ούτε η πείνα ούτε η δίψα ούτε η ψύχρα ούτε η ζέστη ούτε η φτώχεια ούτε οι φοβέρες ούτε τα ταξίματα ούτε, τέλος πάντων, ο θάνατος , ακόμη και ο σκληρότερος[2] . Γι' αυτό ο Σολομών λέει στο Άσμα του πως η Αγάπη είναι δυνατή μέχρι το θάνατο [3]. Κι ο Άγιος Αυγουστίνος λέει ότι η Αγάπη δεν είναι άλλο παρά μεταμόρφωση και ομοίωση της ζωής, των αρετών, της θελήσεως, των ηθών, όσο περισσότερο είναι δυνατό, σύμφωνα με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το αντικείμενο της Αγάπης. Γι' αυτό πολύ σωστά λέγεται ότι η καρδιά αυτού που αγαπά δεν κατοικεί εκεί όπου αυτός ζει, αλλά εκεί όπου αγαπά.

Έξω, πλήθος πιστών κατά την τέλεση του Εσπερινού της Εορτής του Αγίου Στεφάνου.

ΣΧΟΛΙΑ

(1) Δεν φαίνεται αν η αναφορά γίνεται στον Γρηγόριο Νεοκαισαρείας, τον θαυματουργό (210/213- 270-275 μ.Χ.), ή τον Γρηγόριο τον Νύσσης (335/340- 394 περ.), αφού και οι δυο είναι Άγιοι. Πάντως, και οι δυο στα έργα και τις ομιλίες τους αναφέρονται στη δύναμη της Αγάπης, ιδιαίτερα της χριστιανικής.

(2) Ο Απόστολος Παύλος λέει, για παράδειγμα, στην Προς Ρωμαίους επιστολή (Η΄, 38-39): «Πέπεισμαι γαρ ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε ενεστώτα ούτε μέλλοντα, ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε τις κτίσις ετέρα δυνήσεται ημάς χωρίσαι από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών».

(3) Στο Άσμα Ασμάτων που αποδίδεται στον Σολομώντα πρωταγωνιστούν δύο πρόσωπα: Εκείνος και Εκείνη, ο Ποιμήν και η Σουλαμίτις, που συμβολίζουν τον Χριστό και την Εκκλησία. Μεταξύ τους αναπτύσσεται η πιο αγνή και φλογερή αγάπη και την εκφράζουν με ωραίες λυρικές εκφράσεις. Διατρανώνουν τη χαρά για τη συνάντησή τους και τον ιερό πόθο της ισόβιας ένωσής τους. Γενικά, το Άσμα Ασμάτων είναι ένας άφθαστος αλληγορικός ύμνος της θείας αγνής και δυνατής αγάπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Για τη Σαρκική Αγάπη

Η σαρκική Αγάπη είναι εκείνη που επιτρέπεται από τον Θεό και δίνεται από τη Φύση σε όλα τα ζώα, τόσο τα μεγάλα όσο και τα μικρά, ακόμη και τα πάρα πολύ μικρά. Κι αυτό για την αύξηση του γένους του κάθε ζώου. Μια παρόμοια Αγάπη βασιλεύει και στους ανθρώπους, όπως και στα άλογα ζώα, για την ίδια αιτία. Αυτή η Σαρκική Αγάπη, αν εκδηλώνεται μέσα στα πλαίσια της σεμνότητας, είναι καλή και αποτελεί αρετή· αν όμως εκδηλώνεται αντίθετα με τις εντολές του Θεού και έξω από τα πλαίσια που έχει καθορίσει η Φύση, τότε γίνεται κακή και είναι πολύ κακό ελάττωμα και πολύ δύσκολο να διορθωθεί. Γι' αυτό, όποιος δεν υποτάσσει τη σάρκα στη λογική, γκρεμίζεται σε πολύ βαριές παρανομίες. Καθένας, λοιπόν, ας πασχίσει να εκδηλώνει αυτή την Αγάπη σαν Αρετή μέσα στα πλαίσια της σεμνότητας και της μετριότητας και ας μη σχηματίζει ένα διαβολικό Είδωλο κι ένα ελάττωμα που δεν μπορεί να ξεριζωθεί από την καρδιά ίσως ακόμη και σε όλη τη ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

Για το Φθόνο

Ο Φθόνος είναι ελάττωμα αντίθετο της Αγάπης προς τον Πλησίον. Πέφτει κανείς στο πολύ κακό αυτό ελάττωμα, όταν λυπάται για την ευτυχία του άλλου ή χαίρεται για τη δυστυχία του. Είναι πάντως αλήθεια πως μπορεί μερικές φορές να γίνει αυτό χωρίς κακή πρόθεση, γιατί είναι σωστό να χαιρόμαστε για το κακό του άλλου, για να διορθωθεί, και να λυπούμαστε για το καλό του, για να μη περηφανεύεται και να μην πέφτει σε αμαρτίες.

Την επαύριον στην Θεία Λειτουργία, 2 Αυγούστου.

Πλήθος προσκυνητών γύρω από το Ναό,
ανήμερα της Εορτής του Αγίου Στεφάνου.

Από το Φθόνο προέρχονται άλλα ελαττώματα, όπως η καταλαλιά, η κατάκριση, η διχόνοια, το μίσος και η βλάβη[1]. Γι' αυτό το ελάττωμα μπορούμε να πούμε πως, όπως το σκουλήκι τρώει το ξύλο, και ο σκώρος τα ρούχα, έτσι και ο Φθόνος κατατρώει τον άνθρωπο που τον έχει. Ο Σολομών λέει: όταν ο εχθρός σου πέφτει, μη χαρείς για το πάθημά του, γιατί κακοφαίνεται πολύ του Θεού[2]. Και έτσι όποιος χαίρεται για το κακό των άλλων, είναι ενδεχόμενο να τιμωρηθεί δοκιμάζοντας εκείνο το κακό, που με ευχαρίστηση βλέπει στον αδερφό του. Η μεγαλύτερη και καλύτερη εκδίκηση που μπορεί να συμβεί στον φθονερό άνθρωπο είναι να κάνει κανείς το καλό, για να δοκιμάζει αυτός πικρία και θλίψη.

ΣΧΟΛΙΑ

(1) Στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται πως «τίποτε δεν μπορεί να συγκριθεί με την αγριότητα της ζηλοτυπίας και του φθόνου» (Ιώβ ΚΖ΄, 4). Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν μάθει από την πείρα της ζωής ότι ο φθόνος ακολουθεί την ανθρώπινη υπεροχή. Αυτό μάλιστα το πάθος το είχαν αποδώσει και στους Θεούς τους. Λαϊκή ευχή ήταν «φθόνος δε μη γένοιτό τις θεών» (Ευριπ. Άλκ. 1135: να μη πέσει κανείς στο φθόνο των θεών) και το θείο αποκαλούνταν «φθονερόν και ταραχώδες» (Ηροδ. Ι 32: οι Θεοί φθονούν και διαταράσσουν την ευτυχία των ανθρώπων). Βέβαια, παρόμοιες συμπεριφορές δεν έχουν καμιά σχέση με την Αγαθότητα του χριστιανικού Θεού.

(2) Στη Σοφία Σολομώντος λέγεται πως «κανείς από εκείνους που ομιλούν και πράττουν άδικα δεν θα διαφύγη την προσοχήν και την γνώσιν του Κυρίου. Αυτόν δε θα τον προσπεράση ατιμώρητον η τα πάντα ελέγχουσα και το δίκαιον αποδίδουσα θεία δίκη» (Κεφ. Α΄, 8).

(3) Το περιστατικό εξιστορείται στο βιβλίο της Γενέσεως της Παλαιάς Διαθήκης (Κεφ. Δ΄). Εκεί αναφέρεται πως ο Κάιν φθόνησε τον Άβελ, γιατί ο Θεός έδωσε μεγαλύτερη σημασία στη θυσία του προς αυτόν. Η Γένεσις λέει: «Σκυθρωπός και φθονερός ο Κάιν είπε εις τον αδελφόν του τον Άβελ "ας περάσωμεν εις την πεδιάδα". Όταν δε έφθασαν εις την πεδιάδα, ο Κάιν επετέθη αιφνιδίως και με ορμήν εναντίον του Άβελ, του αδελφού του και τον εφόνευσε» (Κεδ. Δ΄, 8).

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ

Περί τῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο με σώμα υλικό και φθαρτό, και με ψυχή αόρατη και αθάνατη. Η ψυχή χωρίζεται με τον θάνατο από το σώμα χωρίς να καταστραφεί, αφού είναι αθάνατη· το δε σώμα διαλύεται στο χώμα, με το οποίο και πλάσθηκε. Η ψυχή μια μέρα θα ενωθεί και πάλι με το ίδιο το σώμα, με το οποίο συνέζησε και συνέπραξε τα καλά και τα κακά έργα πάνω στη γη· έτσι και τα δυο μαζί θα δώσουν λόγο των πράξεών τους ενώπιον του δικαιοκρίτου Θεού. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, θα κατεβεί και πάλι από τους ουρανούς, για δεύτερη φορά, όχι σαν ταπεινός άνθρωπος αυτή τη φορά, αλλά σαν Βασιλιάς με όλη του τη δόξα συνοδευόμενος από τις στρατιές των Αγγέλων του, για να κρίνει ζώντας και νεκρούς· οπότε τους μεν καλούς θα ανταμείψει για τα καλά τους έργα, τους δε κακούς και αμαρτωλούς θα τιμωρήσει για τα κακά τους και τις αμαρτίες τους. Η κρίση αυτή θα γίνει κατά την συντέλεια του κόσμου. Πότε θα γίνει η συντέλεια του κόσμου; Δε το γνωρίζουμε ούτε εμείς οι άνθρωποι, ούτε αυτοί οι Άγγελοι, μόνον ο Θεός· και βέβαια θα πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι να υποδεχτούμε τον δικαιοκρίτη Θεό.

Στον Εσπερινό της Εορτής του Αγίου Χαραλάμπους, στο Εξωκκλήσι του. (Εορτή – έθιμο του Μανταμάδου, να τιμάται ο Άγιος στα τέλη Ιουλίου από τους κτηνοτρόφους της περιοχής).

Προσδοκῶ ἀνάσταση νεκρῶν.

ΡΗΤΑ.

Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα καί νῦν ἐστι ὅτε οἱ νεκροί ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἀκούσοντες ζήσονται (Ιωαν. Ε, 25). Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται (Ματθ. κδ΄, 42).

Περί τῆς καταστάσεως τῶν ψυχῶν τῶν νεκρῶν καί τῆς σχέσης τους μετά τῶν ζωντανῶν

Αμέσως μετά τον Εσπερινό άναψαν οι φωτιές· στήθηκαν τα καζάνια και άρχισε η προετοιμασία των φαγητών της πανήγυρης, που κρατά όλη τη νύχτα με μουσική και χορό.

Οι ψυχές αυτών που έχουν φύγει απ' τη ζωή βρίσκονται μέχρι της δευτέρας παρουσίας του Χριστού, των μεν δικαίων σε κατάσταση ευχάριστη, γιατί απολαμβάνουν ευτυχία· η ευτυχία αυτή όμως, δεν είναι τέλεια, αλλά μοιάζει με εκείνη την τέλεια, της μέλλουσας που θα πραγματοποιηθεί μετά την ανάσταση των νεκρών, στην ουράνιο Βασιλεία του Θεού. Των δε αμαρτωλών οι ψυχές, σε πολύ δυσάρεστη κατάσταση· γιατί αισθάνονται μεγάλη λύπη. Η λύπη, πάλι, αυτή δεν είναι τέλεια, αλλά μικρή προς την μέλλουσα, που θα έρθει μετά την ανάσταση των νεκρών και που μαζί με το αναστημένο σώμα τους θα βασανίζονται στο πυρ το εξώτερον, μαζί με τους διαβόλους, όπως προανήγγειλε ο Κύριος. Εμείς οι ζωντανοί σεβόμαστε τους αγίους και δικαίους και ασπαζόμαστε τις άγιες εικόνες τους και τα ιερά αυτών λείψανα και φυλάσσουμε ευσεβή τη μνήμη τους. Για τους αμαρτωλούς τελούμε μνημόσυνα προς ανακούφιση της λύπης και της ελάττωσης της ποινής τους. Η ανακούφιση της λύπης και η ελάττωση της ποινής, η οποία επιδιώκεται με τα μνημόσυνα, είναι δυνατή μεν, εάν οι αμαρτωλοί προ του θανάτου τους μετάνιωσαν μεν, αλλά δεν έζησαν για να αποδείξουν τη ειλικρινή μετάνοιά τους με τη σωστής εξομολόγηση και των καλών πράξεών τους· είναι όμως αδύνατη κάθε βοήθεια προς αυτούς, όταν μέχρι της τελευταίας τους αναπνοής, έμειναν αμετανόητοι. Οι τελευταίοι αυτοί, οι αμετανόητοι, αφήνονται στο έλεος του Θεού.

ΡΗΤΟ. (Πιστεύομεν τᾶς τῶν κεκοιμημένων ψυχάς εἶναι ἡ ἐν ἀνέσει ἤ ἐν ὀδύνη, καθ' ὅ,τι «ἕκαστος ἔπραξε . Χωριζομένας γάρ ἀπό τῶν σωμάτων παραυτίκα, ἤ

πρός εὐφροσύνην, ἤ πρός λύπην καί στεναγμόν ἐκδημεῖν, ὁμολογουμένης μέντοι μήτε τῆς ἀπολαύσεως, μήτε τῆς κατακρίσεως τελείας). (18ος όρος της εν Ιερουσαλήμ Αποστολικής Συνόδου).

*

Περί τῆς Μελλούσης κρίσεως

Με διαταγή του Κυρίου υμών Ιησού Χριστού οι άγγελοι θα σαλπίσουν και οι νεκροί θα σηκωθούν σαν να κοιμόνταν, και θα ενωθούν με τη ψυχή τους. Και αυτό δεν είναι παράδοξο, γιατί αφού στο Θεό δεν ήταν δύσκολο να δημιουργήσει όλον τον κόσμο από το μηδέν, με ένα μόνο λόγο· επίσης δε θα είναι δύσκολο να επαναφέρει στη ζωή τους νεκρούς και πάλι με ένα μόνο λόγο του. Τα σώματα δε των ζωντανών αυτήν την ώρα, που δεν έχουν δοκιμάσει θάνατο, θα μεταλλαγούν έτσι, που δε θα έχουν ανάγκη από τροφή, αέρα, ενδυμασίας, ύπνου και όλα όσα είχαν ανάγκη σήμερα, πριν από την δευτέρα παρουσία του Χριστού. Θα είναι δηλαδή άφθαρτα. Όλοι τότε οι άνθρωποι, οι ζωντανοί και εκείνοι που αναστήθηκαν και ενώθηκαν με τις ψυχές τους, θα παρουσιαστούν μπροστά στο Θεό, ο Οποίος θα κάθεται πάνω σε θρόνο δόξας και γύρω απ' Αυτόν μυριάδες άγγελοι θα στέκονται με ευλάβεια. Τότε ο Θεός θα χωρίσει τους δίκαιους από τους άδικους, όπως χωρίζει ο τσομπάνος τα πρόβατα από τα κατσίκια, και τους μεν δίκαιους θα τους στήσει στα δεξιά του θρόνου του, τους δε άδικους, στα αριστερά του. Μετά από αυτά όλα, τους μεν καλούς, αφού προηγουμένως τους απαριθμήσει τα καλά τους έργα, θα τους στείλει στον Παράδεισο για να ζήσουν αιώνια μέσα στην χαρά και την ευτυχία· τους δε κακούς και αμετανόητους αμαρτωλούς, αφού και σ' αυτούς θα τους απαριθμήσει τις κακές πράξεις και αμαρτίες τους, θα τους στείλει στην Κόλαση όπου αιώνια θα θλίβονται, θα υποφέρουν, θα στεναχωρούνται και θα βασανίζονται.

Το πρωί στη Θ. Λειτουργία.

ΡΗΤΑ.
Πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἀκούσοντες ζήσονται (Ιωαν. ε΄25-28). Πάντες μέν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δέ ἀλλαγησόμεθα· δεῖ γάρ τό φθαρτόν τοῦτο (σῶμα) ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καί τό θνητόν τοῦτο (σῶμα) ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν (Κορ. Α΄ ιε΄ 51-53). Καί ἐκπορεύσονται οἱ τά ἀγαθά ποήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δέ τά φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως (Ιωαν. ε΄29).

Στο Εξωκκλήσι της Παναγίας στο «Μυριάνδρι», ανήμερα της απόδοσης της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

*

Περί τῆς Μελλούσης ζωῆς

Μετά την κρίση, η μέλλουσα ζωή θα είναι για μεν τους δίκαιους πλήρης χαράς και ευτυχίας, γιατί αυτοί θα βρίσκονται στον Παράδεισο μαζί με το Θεό και τους αγίους αγγέλους σε σχέση ανάλογη με τις πράξεις τους· για τους αμαρτωλούς όμως, θα είναι πλήρης δυστυχία, λύπης και πόνου, γιατί θα βρίσκονται στην Κόλαση μαζί με τους δαίμονες, σε σχέση ανάλογη πάλι των πράξεών τους. Η ευτυχία και η χαρά των δικαίων, η δυστυχία και η λύπη των αμαρτωλών θα είναι αιώνια και ατέλειωτη, γιατί και η μέλλουσα ζωή θα είναι αιώνια και ατέλειωτη. Ευτυχισμένος, λοιπόν, όποιος θα οδηγηθεί στον Παράδεισο και δυστυχισμένος πάλι, όποιος θα οδηγηθεί στην Κόλαση.

ΡΗΤΑ. Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου. Πορεύεσθε ἀπ' ἐμού οἱ κατηραμένοι εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον τό ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ (Ματθ. κε΄34-41). Ὀφθαλμός οὐκ οἶδε καί οὖς οὐκ ἤκουσε καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἅ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (Α΄Κορ. Β΄9).

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η προετοιμασία του καφέ, μετά τη Θ. Λειτουργία στο «Μυριάνδρι».

Δεκάδες χιλιάδες ευλαβείς προσκυνητές, τους θερινούς μήνες, κατέκλυσαν τον Προσκυνηματικό μας Ι. Ναό. Ήρθαν να προσκυνήσουν την θαυμαστή ανάγλυφη εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και να εμπιστευθούν στους Ταξιάρχες τα όνειρα και τις ελπίδες, τους πόνους και τους καημούς που τους βασανίζουν, και να ζητήσουν τη μεσιτεία τους προς τον φιλεύσπλαχνο Θεό της αγάπης. Μια ακόμα απόδειξη της βαθιάς πίστης του θρησκευόμενου Λαού μας, που απογοητευμένος απ' αυτούς που του εμπιστεύτηκε τα όνειρα και τις ελπίδες του, προστρέχει και πάλι στο απάνεμο αραξοβόλι στην Εκκλησία του Χριστού, που ανθεί και βλαστάνει το λουλούδι της ελπίδας.

Η κίνηση και αυτό το καλοκαίρι ήταν μεγάλη. Από κάθε γωνιά της όμορφης πατρίδας μας και όχι μόνον, έρχονταν οι πιστοί να πάρουν κουράγιο και απαντοχή, αλλά και να εμπιστευθούν τα όνειρα και τις ελπίδες τους στους θαυμαστούς Αρχιστρατήγους των ουρανίων δυνάμεων, Μιχαήλ και Γαβριήλ.

Στην Εορτή της κατάθεσης της Τίμιας Ζώνης της Παναγίας 31 Αυγούστου, στο Εξωκκλήσι της Παναγίας της Τριχερούσης, στα «Σκίδια».

Το Σάββατο 27 Ιουλίου, στον Ιερό μας Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος, βάπτισε την Θυγατέρα του κ. Παναγιώτη Ντζούνη και της κ. Αθηνάς Μηζγύρη, δίνοντας σ' αυτήν το Χριστιανικό όνομα Ευστρατία. Ανάδοχος παρέστη η κ. Χρυσάνθη Γκογκόση.

Την Κυριακή δε, 18 Αυγούστου, στον ίδιο Ναό, ο Μητροπολίτης μας βάπτισε και το άρρεν τέκνο του κ. Νεκταρίου και Αγγελικής Ζαφειρίου, δίνοντας σ' αυτό το χριστιανικό όνομα Κωνσταντίνος. Ανάδοχος παρέστη η κ. Ευστρατία Γελαγώτη.

Στους ευτυχείς γονείς -των νεοβαπτισθέντων- ευχόμαστε καλή ανατροφή και στους αναδόχους άξιοι και να επιτελούν τέτοια θεάρεστα έργα.

Στα μέσα του Ιουλίου, επισκέφθηκε το Ναό μας, ταπεινός προσκυνητής των Αρχαγγέλων, ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως κ. Θεόδωρος και παρέμεινε φιλοξενούμενος επί δύο ημέρες απολαμβάνοντας τις «ευλογίες», όπως εκείνος είπε, του Προσκυνήματος.

Στις 30 Αυγούστου, επισκέφθηκε το Ι. Προσκύνημά μας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος· και προσκύνησε τη θαυμαστή εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ. Πάντα όταν επισκέπτεται το Νησί μας ο Άγιος Ελευθερουπόλεως, έρχεται με πολύ σεβασμό και αγάπη να χαιρετήσει τον Ταξιάρχη μας. Έξω στον πανέμορφο εξωτερικό χώρο του Κυλικείου, στη σκιά των πεύκων, τον δεξιώθηκε ο Προϊστάμενος του Ναού π. Ευστράτιος Δήσσος.

Στις 3 Σεπτεμβρίου, ήρθε με την συνοδεία του, ο φίλα προσκείμενος στο Προσκύνημα, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λάμπης και Σφακίων κ. Ειρηναίος. Έμεινε στα κελιά του Ναού δυο ημέρες και λειτούργησε Τετάρτη και Πέμπτη, με δικά του πρόσφορα σε δικές του ιδιωτικές Λειτουργίες.

Η Ενοριακή Εστία της Κωμόπολής μας, πραγματοποίησε προσκυνηματική εκδρομή στο γραφικό Μοναστηράκι της Περιβολής και λειτούργησε στον κατανυκτικό πρωτοχριστιανικό Ναό του. Μετά την Θεία Λειτουργία ψήθηκε και απολαύστηκε ο καφές, κάτω από τις βαθύσκιες καρυδιές της πανέμορφης αυλής του. Στη συνέχεια επισκέφθηκε και άλλα προσκυνήματα και τον θαυμάσιο Ι. Ναό της Παναγίας Πέτρας.

Ήταν μια ολόκληρη ημέρα ψυχικής και σωματικής ανάκαμψης και αναζωογόνησης όλων μας.

Η Στέγη Αγάπης της Ενορίας μας: Δεν έλειψαν και σ' αυτή τη δύσκολη οικονομική περίοδο οι προσφορές των φιλόστοργων χριστιανών προς τους γέροντές μας. **Π ρ ό σ φ ε ρ α ν από ένα γεύμα οι κάτωθι:** Η κ. Σουλτάνα Μεμέτ, από την Μελβούρνη Αυστραλίας, εις μνήμην του Συζύγου της Κωνσταντίνου. Οι Αδελφές Μαρία, Έλση και Κατίνα, από την Μελβούρνη εις μνήμην των γονέων τους. Η κ. Αθηνά και η κόρη της Καίτη εις μνήμην του συζύγου και πατέρα Παναγιώτη Μανούσου. Η κ. Θεοδώρα Αβαγιανού εις μνήμην του συζύγου της. Ο κ. Ευστράτιος Χατζηδημητρίου πρόσφερε στο Ίδρυμα από ένα κιβώτιο αρακά,

Αναμνηστική φωτογραφία μπροστά στο Εξωκκλήσι του Προφήτη Ηλία 20 Ιουλίου. Στο βάθος πίσω διακρίνονται τα «Τουκμάκια».

6 Σεπτεμβρίου, ανάμνηση του εν Χώναις θαύματος του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, στο θαυμάσιο Εξωκκλήσι του Αρχαγγέλου, μέσα στο Στρατόπεδο του Μανταμάδου. Η Αρτοκλασία της Θ. Λειτουργίας, έξω στον αύλειο χώρο.

φασόλια και δύο κιβώτια μπουτάκια από κότες. Η κ. Γρηγορίου, πρόσφερε κιμά για ένα γεύμα, εις μνήμην του συζύγου της Γεωργίου. Η Πρεσβυτέρα Φωτεινή Δήσσου, ένα γεύμα εις μνήμην των γονέων και του αδελφού της. Ανώνυμη, ένα γεύμα. Η κ. Νίκη Κοντάλη, εις μνήμην του συζύγου της Γεωργίου. Η κ. Ιωάννα Αδαλή - Καξιρή, προσέφερε τα φρούτα και ρυζόγαλα γεύματος, εις μνήμην του πατέρα της Γεωργίου. Ο κ. Καραμανώλης Φίλιππος, εις μνήμην της συζύγου του. Ανώνυμος, εις μνήμην των γονέων του προσέφερε 45 γιαουρτάκια. Οι εργαζόμενοι στην Στέγη Αγάπης προσέφεραν στους γέροντες τα αυγά για το Πάσχα. Εις μνήμην των γονέων της Ευστρατίου, Νικολάου, Θεοκτίστης, προσέφερε γεύμα η Καλλιόπη Τσοκάρου. Εις μνήμην του συζύγου της προσέφερε γεύμα η σύζυγος του Μαρία και ο γιος της Χαράλαμπος Ανδρέα Ψαρρού. Εις μνήμην την μητέρας της Αθηνάς προσέφερε γιαούρτια, τυρί, φρούτα η κόρη της Ευαγγελία Καφετιέρη. Εις μνήμη του Ευστρατίου Γιαννή προσέφερε γεύμα η κόρη του Βάσω Γιαννή. Εις μνήμην Χρήστου Μαριάνθης, Δέσποινας, Ραφαήλ, προσέφερε κιμά για φαγητό ο Αλέκος Ιγγλέζος. Εις μνήμην της γιαγιάς της Ζηνοβία προσέφερε γεύμα η εγγονή Ζηνοβία Δεμερτζή. Προσέφερε χταπόδια για γεύμα η Μαρίκα Σαμαρά. Εις μνήμην των παιδιών τους Μαρκέλλας, Κατερίνας, προσέφεραν γεύμα οι γονείς τους Χαρίκλεια – Στάθης Ζωγοπούλου. Εις μνήμην των γονιών του Ασήμη, Μιχάλη προσέφερε γεύμα ο γιος του Γεώργιος Κωνσταντέλλης. Εις μνήμη Ευστρατίου Τζελαϊδή η σύζυγος Ελένη και ο γιός του Χαράλαμπος προσέφερε γεύμα. Εις μνήμην Ζηνοβίας Χατζηδημητρίου προσέφερε γεύμα ο σύζυγος της Ευστράτιος Χατζηδημητρίου. Εις μνήμη των γονιών του προσέφερε κιμά για ένα γεύμα ο Ευστράτιος Πασπαλάς.

Την Εορτή τίμησε και ο Στρατηγός κ. Δημήτριος Μήττας, με το Επιτελείο του.

Προσέφεραν τον οβολόν τους από το υστέρημά τους: Η κ. Τασούλα Σπύρου 50€. Η κ. Αποστολία Ασλάνογλου 220€. Η κ Φωτεινή Δήσσου 150€. Η κ. Κωνσταντίνα Παλαιολόγου 140€. Ο κ. Θεοφάνης Μαρίνος 100€. Η κ. Θεοδώρα Αβαγιανού 100€. Η κ. Μαρία Ξυρουδάκη 50€. Η κ. Ισμήνη Καράμπελα 40€. Η κ. Νίκη Κονταή 50€. Ανώνυμος 50€. Η κ. Παρασκευή Φυτώκα 50€, εις μνήμην Αναστασίας, Χαραλάμπους και Παναγιώτη. Η κ. Συνοδεία Μάπα 1.000€. Ο κ. Φίλιππας Καραμανώλης 100€. Η Φρόσω Βαχτσαβάνη 100€ εις μνήμην του συζύγου της Νικολάου. Ο κ. Ευστράτιος Βαχτσαβάνης 100€ εις μνήμην του πατέρα του Νικολάου. Ο κ. Δημήτριος Τυρανής 200€. Ενοριακό φιλόπτωχο Ταμείο Μανταμάδου 3.000€. Η κ. Κλεοπάτρα Βενάρδου 60 κορόνες Σουηδίας. Η κ. Παρασκευή Σουραή 20€ εις μνήμην Νικολάου. Η κ. Παναγιώτα Κατακάλα 35€, εις μνήμην γονέων της Χρήστου και Βασιλικής. Η κ. Μαρία Γκίρκη 10€. Η Αντρούλα Σάντερς 20 £. Η κ. Βασιλική Φυτώκα 50€. Η κ. Παρασκευή Φυτώκα 100€, εις μνήμην Παναγιώτου Συκά. Χαράλαμπος Τζελαϊδής 100€ εις μνήμη του πατέρα του Ευστρατίου. Η κ. Ευστρατία Προσμητρέλλη 100 δολάρια Αυστραλίας, εις μνήμη του συζύγου της Στυλιανού. Η κ. Στέλλα Παντελέλλη 120€. Η κ. Ελένη Τραγέλλη – Ηλία 27€ αντί ψωμιού στο γεύμα που προσέφερε. Η κ. Καίτη Μανούσου Βουνάτσου 300€, εις μνήμη του πατέρα της Παναγιώτου. Η κ. Ισμήνη Καράμπελα 20 δολάρια Καναδά. Ο κ. Σοφοκλής Τζωάννος 100€, εις μνήμη του πατέρα του Ευστρατίου. Η κ. Ρούλα Καρματζού 50 δολάρια Αυστραλίας, εις μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη και του αδερφού της Μιχαήλ. Η κ. Θωμαή Νικολάου Τσιούτρα 100€, εις μνήμη Χρήστου Τσιούτρα. Ανώνυμος 2.000€. Η κ. Μαριάνθη Καπουσούζη 50€. Η κ. Διαμαντίνα Κουπούρη – Κομνηνού 50€, εις μνήμη Παναγιώτη Μανούσου. Η κ. Ειρήνη Βερβέρη - Κουπούρη 50€, εις μνήμη Παναγιώτη Μανούσου. Ανώνυμη 50€, εις μνήμη Νικολάου και Μαρίας

Ο Στρατηγός και ο Παπαστρατής τα λένε κατά την δεξίωση
που παρέθεσε ο Διοικητής του Τάγματος.

Καραντενιζλή. Η κ. Ζηνοβία Δεμερτζή 50€. Η κ. Ισμήνη Καράμπελα 10 δολάρια Καναδά. Η κ. Παρασκευή Σουραή 20€, εις μνήμη Νικολάου, Ιουλίας, Γεωργίου, Μαργαρίτας. Η κ. Δήμητρα Γεωργουδή 20€. Η κ. Μαργαρίτα Εργατού 50€. Ανώνυμος 50€. Ανώνυμος 50€. Ανώνυμος 50€. Η κ. Διονυσία Παπακηρύκου – Γιαννακού 50€, εις μνήμη των γονέων της Βασιλείου και Καλλιόπης. Ο κ. Ευστράτιος Μπαλής 50€, εις μνήμη της αδερφής του Όλγας Χιλέ.

Από την προσκυνηματική εκδρομή της Ενοριακής Εστίας μας,
στο Μοναστηράκι της Παναγίας στην Περιβολή.

Ο Αγιασμός στο Δημοτικό Σχολείο Μανταμάδου. Ο Παπαστρατής απευθύνει στα ζωηρά αγγελάκια, που ακούνε με μεγάλη προσοχή, νουθεσίες και ευχές.

Δάσκαλοι και μαθητές

Τα Σχολειά άνοιξαν. Σχεδόν κοντά ένα εκατομμύριο παιδιά, μικρά και μεγάλα, αγόρια και κορίτσια, πέρασαν τις πόρτες των Σχολείων. Σε όλα τα Ελληνόπουλα, που σαν τις μέλισσες συγκεντρώνονται στις κυψέλες της γνώσης, ευχόμαστε με όλη μας την καρδιά καλή χρονιά, γεμάτη οπό πρόοδο και επιτυχία. Για την επιτυχία του σκοπού σας, παιδιά, εμπιστευθείτε τους εαυτούς σας στους δασκάλους. Δείχνετε σ' αυτούς την αγάπη σας και το σεβασμό σας. Δείξτε προθυμία και αγαπήστε το βιβλίο. Η επιμέλεια και η προσπάθεια πάντοτε συνοδεύονται από επιτυχίες. Και στους καλούς μας δασκάλους ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους, με πλούσια πνευματική καρποφορία. Στα δικά σας χέρια η Πατρίδα μας εμπιστεύεται τα παιδιά της, την αυριανή ελπίδα του Έθνους. Χρέος σας ιερό να τα μορφώσετε και να τα εξοπλίσετε πνευματικά, ώστε να τα κάνετε χρηστούς πολίτες, κατηρτισμένους επιστήμονες και άξιους να κερδίσουν τη μάχη της ζωής. Αν αυτό το πετύχετε, θα έχετε την ευγνωμοσύνη όχι μόνον των παιδιών μας, αλλά και του Έθνους ολόκληρου.

Ο Αγιασμός στο Λύκειο και Γυμνάσιο του Μανταμάδου.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΔΗΣΣΟΣ
ΙΕΡ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
Τηλ. Γραφείου (22530) 61214 - 61221
Οικίας (22530) 61225

Συνεργάτες
ΟΙΚΟΝ. π. ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΤΜΙΔΕΛΛΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Παραγωγή - Εκτύπωση:
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.
Καρά Τεπέ, Μυτιλήνη 81100
Τηλ.: 22510 41619 Fax: 22510 27607
e-mail: sales@emprosnet.gr

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΛΟΣΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ